

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԵՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 2 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը Լ**

ԱՆԴԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երեւան

3 սեպտեմբերի 2013թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանի թիվ 2
դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ֆ. Թոխյանի
Անդամակցությամբ՝ Վ. Պողոսյանի
Կ. Բալայանի

Զննության առնելով «ԻՆԳՈ ԱՐՄԵՆԻԱ» ԱՓԲ ընկերության անհափական դիմումի
ընդունելիության հարցը,

ՊԱՐՋԵՅ.

Համաձայն ՀՀ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ «ԻՆԳՈ ԱՐՄԵՆԻԱ» ԱՓԲ ընկերությունը 2013թ. օգոստոսի 15-ին դիմել է ՀՀ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 19-րդ հոդվածի 1-ին մասի «բ» ենթակետը (2006 թվականի դեկտեմբերի 25-ի խմբագրությամբ) և 106-րդ հոդվածի 2-րդ մասը ճանաչել ՀՀ Սահմանադրության 1-ին, 3-րդ, 8-րդ, 31-րդ հոդվածներին հակասող և անվավեր:

Սույն անհափական դիմումի նախնական ուսումնասիրությունը ցույց փուեց.

1. Դիմողը հիմնականում բարձրացնում է իրավական պաշտպանության միջոցների արդյունավելության խնդիր, նշելով՝ «Խնդիրը կայանում է նրանում, որ նման իրավական

կարգավորման պարագայում, երբ սնանկության գործընթացի մասին ծանուցումն ապահովում է 1000 դպրանակ ունեցող մամուլի միջոցով, իսկ Տայապանի Տանրապեսությունում առկա են բազմաթիվ 1000 դպրանակ ունեցող մամուլի միջոցներ, ուստի եւ պարտապանի սնանկության մասին պահանջափիրոջ վեղեկացվածության հնարավորությունը, հետեւաբար եւ իրավունքների պաշտպանությունը դառնում է ոչ իրագեսական եւ արդյունավետ այն պարագայում, երբ պետության ուղղակի պարփականությունն է ապահովել արդյունավետ կառուցակարգ անձանց գույքային իրավունքների պաշտպանության եւ կրած վնասների վերականգնման համար»:

2. Դիմումի ընդհանուր դրամաբանությունը վկայում է, որ կոնկրետ դվյալ դեպքում դիմողի համար առաջացած անբարենպաստ հանգամանքներն ընդամենը նրա նկարմամբ կայացված համապարապիան դադարկան ակդի արդյունք են, այսինքն՝ խնդրո առարկա դրույթների սահմանադրականությունը վիճարկելով՝ դիմողը բարձրացնում է դրանց կիրառման իրավաչափության հարց՝ փորձելով այն քողարկել խնդրո առարկա դրույթների հակասահմանադրականության վիճարկմամբ:

Համաձայն ՀՀ սահմանադրական դադարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԴԱՈ-21 որոշման մեջ արդահայփած իրավական դիրքորոշման՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձեւականորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարց, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպես սահմանադրական դադարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ:

Այսինքն՝ առկա է անհապական դիմումի հիման վրա գործի քննության ընդունումը մերժելու՝ «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետով նախագրեսված հիմք:

Ելնելով վերոգրյալից եւ դեկավարվելով «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետով՝ ՀՀ սահմանադրական դադարանի թիվ 2 դադարական կազմը

ՈՐՈՇԵՑ.

«ԻՆԳՈ ԱՐՄԵՆԻԱ» ԱՓԲ ընկերության անհարական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

3 սեպտեմբերի 2013 թվականի
ՍԴԿՈ/2-27